

حفاظت از گونه‌های گیاهی منحصر به فرد به عنوان اثر طبیعی ملی در کشور

حفاظت از گیاهان به ویژه گونه‌های منحصر به فرد، به لحاظ داشتن رویشگاه محدود در سطح کشور، حساسیت و آسیب پذیری بالای آنها در برابر عوامل محیطی، بسیار ضروری است و نابودی این گونه‌ها موجب از بین رفتن ذخایر ژنتیکی در آن مناطق می‌شود. لذا همگان باید نسبت به حفاظت از این گونه‌ها به عنوان اثر طبیعی ملی (پدیده‌های نمونه و نادر گیاهی، جانوری، اشکال یا مناظر کم نظیر و کیفیت‌های ویژه طبیعی زمین یا درختان کهنسال، یادگاران تاریخی هستند که با در نظر گرفتن محدوده متناسبی تحت حفاظت قرار می‌گیرند) و حفاظت از آنها به عنوان گنجینه طبیعی و سرمایه ژنتیکی این مرز و بوم تلاش نمایند.

از جمله گونه‌های گیاهی اثر طبیعی ملی در کشور درختان کهنسال هستند که عبارتند از: سرو ابرکوه در استان یزد با قدمت ۲۲۰۰ تا ۲۳۰۰ سال که اولین درختان کهنسالی است که به ثبت ملی رسیده است، سرو هرزویل در استان گیلان، سرو سیرج در استان کرمان، سرو زرین سنگان در استان سیستان و بلوچستان، سرو زرین قره باغ، صنوبر شیروان و ارس سرانی در استان خراسان شمالی و همچنین گونه‌های گیاهی لاله واژگون با نام علمی *imperialis L* و *Fritillaria* و سوسن چلچراغ با نام علمی *Boiss. Lilium ledebouri* در زمره آثار زیست محیطی ملی کشور به ثبت رسیده اند و بعنوان اثر طبیعی ملی توسط سازمان حفاظت محیط زیست حفظ و حراست می‌گردند.

راهکار:

آموزش و فرهنگسازی در خصوص:

- خودداری از نوشتن یادگاری بر روی تنه درختان و کوبیدن سکه و بستن پارچه که از اعتقادات مذهبی اهالی منطقه سرچشمه می‌گیرد.
- عدم قطع شاخ و برگ‌ها، آتش افروزی، حفاری و جلوگیری از فعالیت‌های عمرانی در محدوده اطراف این درختان ارزشمند.
- عدم قطع کردن و خارج نمودن پیاز دو گونه گیاهی لاله واژگون و سوسن چلچراغ از خاک که منجر به عدم زادآوری این گونه‌ها در سال‌های آتی می‌شود.
- عدم فروش این گونه‌ها در زمان گلدهی که موجب آسیب جبران ناپذیری به جمعیت این گونه‌ها می‌گردد.

پیام نهایی:

در هنگام سفر و یا بازدید از گونه‌های ارزشمند گیاهی بعنوان اثر طبیعی ملی کشور، آداب طبیعت گردی را رعایت کنیم.

در امر حفاظت از گونه‌های ارزشمند گیاهی بعنوان اثر طبیعی ملی کشور که گنجینه‌های طبیعی و سرمایه‌های ژنتیکی این مرز و بوم محسوب می‌شوند کوشا باشیم.